چراغ خانه

12 اسفند 1400

حسن لطفي

دوستي پيام مي‌دهد كه قصد دارد همچون سال‌هاي قبل براي بچه‌هاي بي‌بضاعت فلان كورپزخانه مايحتاج زندگي بگيرد. مي‌دانم كه در كارش جدي است و حاميان خوبي دارد. دو روز بعد دوست خير ديگري پيام مي‌دهد كه مي‌خواهد براي خانواده‌هاي بي‌بضاعت كفش تهيه كند. پيامش مثل پيام قبلي خوشحالم مي‌كند. با آنكه مي‌دانم براي عبور دادن فقرا از شرايطي كه در آن زندگي مي‌كنند نياز به برنامه‌هاي كلان داريم اما باور دارم حركت‌هاي انفرادي و خودجوش در زماني كه برنامه‌ريزان، تصميم‌گيران، مديران و مسوولان به خوابي عميق رفته يا خودشان را به خواب زده‌اند امري ضروري است.

يادم نمي‌رود سال‌ها پيش در جايي كه كار مي‌كردم مدير ناكارآمدي بر مصدر امور بود كه فقط به فكر خاصه خرجي براي ديگران بود. نه درد زيردستانش را مي‌فهميد و نه به فكر مشتريان مرتبط با خودش بود. شرايطي هم اگر فراهم مي‌كرد براي نور چشمي‌هاي خودش و ديگراني بود كه بيرون از مرزهايي بودند كه او مديرش بود. يك روز در جمع جواناني كه دل پري از او داشتند بحث به شرايط سازمان و همكاران و مشتريان كشيد. بيشترشان بي‌انگيزه و بي‌خيال شده بودند. اما وقتي كه دو دو تا كرديم و كلاه مان را قاضي كرديم يادمان آمد ما با آن مدير در يك كشتي نشسته‌ايم. آن‌هم كشتي‌اي كه در ميان امواج بالا و پايين مي‌رود. سوراخ هم در بدنه‌اش كم ندارد. بعد يادمان آمد كشتي كه غرق شود همه باهم غرق مي‌شويم. گفتيم در زمانه سرگرمي مدير بايد خودمان آستين همت بالا بزنيم. زديم و شد. چشم بستن بر درد و رنج مردم فقير و نيازمند در هر روزگاري حكم نديدن سوراخ‌هايي را دارد كه در كشتي سرگردان در امواج خروشان ايجاد شده است. كودكان كار، افرادي كه سر در سطل‌هاي زبال مي‌كنند و نان از قبل زباله‌گردي مي‌خورند، كارگري كه دخلش با خرجش در شرايط خوب هم نمي‌خواند، خيل نيازمنداني كه حتي قدرت خريد لباس زير خود و خانواده‌شان را ندارند و.... همه سوراخ‌هاي بزرگي هستند كه قادرند كشتي به عظمت تايتانيك را هم غرق كنند.

لطفا حواس‌مان به اين سوراخ‌ها باشد. نمي‌گويم از ديدن آنها در نقش مسوولي دغدغه‌مند برويم و به برنامه‌هاي كوتاه‌مدت و ميان مدت و بلندمدت فكر كنيم. نمي‌گويم فقط استوري و عكس بگذاريم و تاسف بخوريم. منظورم آستين همت بالا زدن و گل‌ريزان‌هايي ادامه‌دار است. شايد روزي آنان كه خودشان را به خواب زده‌اند چشم باز كنند و يادشان بيايد مردم نيازمند، تاج سرشان هستند. تا آن روز لطفا چراغ خانه نوع دوستي را روشن نگه داريد.